

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2010. évi november hó 2. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt I.r.vádlott és társai ellen indult büntető ügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2009. évi március hó 18. napján kihirdetett 6.B.381/2007/33. számú **ítéletét I.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja**, vele szemben 230.000.- /Kettőszázharmincezer/ Ft vagyonekobzást rendel el.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét I.r. II.r., III.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 17.200.- /Tizenhétezer-kettőszáz/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyből 7.500.- /Hétezer-ötszáz/ Ft-ot III.r. vádlott, míg 9.700.- /Kilencezer-hétszáz/ Ft-ot IV.r. vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 6.B.381/2007/33. szám alatti I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószerrel visszaélés büntettében, mely részben kísérlet (Btk. 282/A.§ (1) bekezdés és (3) bekezdés). Ezért 5 év fegyházbüntetésre, 5 év közügyektől eltiltásra és 75.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. II.r. vádlott bűnösségét kábítószerrel visszaélés büntettében állapította meg (Btk. 282/A.§ (1) bekezdés és (3) bekezdés). Ezért 5 év 6 hónapi fegyházbüntetésre, 5 év közügyektől eltiltásra és 90.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószerrel visszaélés büntettében (Btk. 282.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ pont). Ezért 2 év 6 hónapi börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószerrel visszaélés büntettében (Btk. 282.§ (1) bekezdés). Ezért 10 hónapi - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönre ítélte. Rendelkezett a pénzmellékbüntetések szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról akként, hogy I.r. vádlott esetében azt meg nem fizetése esetén 1.500 Ft-onként, II.r. vádlott esetében 2.000 Ft-onként kell egy-egy napi szabadságvesztésre

átváltoztatni. A kiszabott szabadságvesztés-büntetésbe I.r. és II.r. vádlott esetében beszámította az általuk előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottakat a felmerülés arányában a bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész I.r. és II.r. vádlott terhére jelentett be fellebbezést, jogorvoslattal élt I.r. vádlott és védője is eltérő minősítés és enyhítés, II.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés, III.r. vádlott és védője részben felmentésért, részben enyhítésért és IV.r. vádlott, valamint védője is felmentésért.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában az ügyész által II.r. vádlott terhére bejelentett fellebbezést visszavonta, I.r. vádlott vonatkozásában pedig módosított formában tartotta fenn. Álláspontja szerint az I.r. vádlottól lefoglalt 106 db ketamin ampullához kapcsolódó tényállási rész nem tartalmaz a forgalmazói típusú magatartás körébe tartozó elemet, ekként vitathatatlan, hogy I.r. vádlott a kábítószerrel tovább értékesítés céljából szerezte meg, ez utóbbi cselekménye nem képezhet egységet korábbi forgalmazói magatartásával. Ezért I.r. vádlott cselekményeit 1 rb, a Btk. 282.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés d/ pontja szerint minősülő és büntetendő jelentős mennyiségre megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetéként és 1 rb, a Btk. 282/A.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő jelentős mennyiségre forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetéként kérte értékelni. Az eltérő minősítés miatt I.r. vádlott esetében az enyhítő körülmények közül mellőzni kérte a kísérletre utalást. A büntetések enyhítését nem látta indokoltnak, mivel I.r., II.r. és IV.r. vádlott esetében azok a törvényi minimumhoz állnak közel, III.r. vádlott vonatkozásában pedig a börtönbüntetés kiszabására az enyhítő szakasz csaknem teljes kimerítésével került sor. Utalt arra ez utóbbi vádlott esetében, hogy a bíróság eggyel enyhébb végrehajtási fokozatot alkalmazott, ennek jogszabályi alapját, a Btk. 45.§ (2) bekezdését azonban elmulasztotta felhívni. Indítványozta továbbá, hogy az ítélet tábla I.r. vádlottal szemben a Btk. 77/B.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján 230.000 Ft-ra nézve vagyonek Kobzást rendeljen el. Egyebekben az első fokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

I. r. vádlott védői a fellebbezést írásban is indokolták, melyet a másodfokú nyilvános ülésen a vezető védő változatlan formában fenntartott. Az elsődleges kérelem a megyei bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére és új eljárásra utasítására irányult a Be. 375.§ /1/ bekezdésében írt okból, mely egyben az ítélet magalapozatlanságát is eredményezi. Azt kifogásolta, hogy a megyei bíróság a tényállást olyan bizonyítékokra alapította, amelyek beszerzésére a büntető eljárási törvény szabályaival ellentétes módon került sor. Elsőként I. r. vádlott első nyomozati vallomásának felvételét találta ilyennek azáltal, hogy álláspontja szerint a gyanúsított kihallgatási jegyzőkönyvben rögzítettekkel ellentétben kétséges, hogy a kötelező védelem ellenére **dr.T.M.** védő kirendelése és értesítése a kihallgatásról megtörtént. Az erre irányuló bizonyítás sem vezetett eredményre, a védő értesítése csak telefonon történhetett, a telefontársaságok adatai rögzítették volna a telefonhívás tényét, ilyen azonban nem történt, nem található az iratok közt olyan feljegyzés sem, amely a nyomozóhatóság részéről igazolná, hogy a védő értesítése telefonon megtörtént. Így vélelmezhető, hogy a kihallgatást végző előadó a valóságnak meg nem felelő tényről rögzített a jegyzőkönyvbe. Ez esetben a két első kihallgatási jegyzőkönyv teljes anyagának hitelessége kétséges, amely

azok kirekesztését kell, hogy eredményezze a bizonyítékok köréből. Nem vehető figyelembe eljárási szabálysértés miatt a kihallgatást végző **H.P.** és a nyomozásban részt vevő **dr.Cs.J.** tanúvallomása sem. A két tanú kihallgatásakor ugyanis a megyei bíróság a Be.85.§ /3/ bekezdésében írt rendelkezést nem tartotta be maradéktalanul. A tanúk figyelmeztetése ugyan megtörtént a fenti jogszabályhelynek megfelelően, a tanúk erre adott válaszában rögzítése a jegyzőkönyvben azonban elmaradt. Ebből következően a tanúvallomások bizonyítási eszközként nem vehetők figyelembe. Ugyanígy ki kell zárni **I.r.vádlott** és id. L.J.tanúvallomását is a bizonyítékok sorából, hiszen a tárgyalási jegyzőkönyvek tanúsága szerint a törvényes kioktatást követően hozzátartozójuk I.r.vádlottat illetően éltek mentességi jogukkal, ennek ellenére a bíróság lényegében csak az őt érintő körben hallgatta ki őket. Ezek az eljárási hibák a másodfokú eljárásban nem orvosolhatók, ezért az eljárás megismétlése szükséges. A másodlagos kérelem a büntetés enyhítésére irányult, melynek keretében a védelem a megyei bíróság által feltárt enyhítő körülmények nagyobb nyomatékvaló értékelését kérte rámutatva emellett a vádlott és házastársa kiemelt sporteredményeire, sportpályafutására is. Ezek alapján a szabadságvesztés mértékének és végrehajtási fokozatának enyhítésére tett indítványt.

II. r. vádlott védője I. r. vádlott védőjével azonos okokra hivatkozva kérte írásban és a nyilvános ülésen szóban is az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését, arra hivatkozva, hogy I.r.vádlott nyomozati terhelő vallomásának kirekesztésével II. r. vádlott vonatkozásában a tényállás szintén megalapozatlan. A védő mind emellett az ítéletben észlelhető ellentmondásokra is rámutatott. Így álláspontja szerint az ítélet 6. oldal I/b. pontja szerint II. r. vádlott nylonzacskóban adta át az anyagot, míg az ellenőrzés során I.r. vádlott gépkocsijában dobozban elhelyezett ampullákat találtak. Kétségeit fogalmazta meg a felismertetés körülményeit illetően is, álláspontja szerint I. r. vádlott vallomása alapján a nyomozóhatóság a felismertetéskor, amely önmagában sem volt szabályos, nem lehetett abban a helyzetben, hogy a „B”-ként megjelölt személyként egyedül II. r. vádlott fényképét mutassa be I. r. vádlottnak, aki a képről be is azonosította őt a jegyzőkönyv szerint. Mindenképpen elgondoltatónak találta azt a körülményt is, hogy személyes ismeretei alapján **dr.T.M.** ügyvéd nem rendelkezett gépkocsival, ennek ellenére az esti órákban kezdődő nyomozati kihallgatásra miként jelent volna meg tatabányai lakásáról az O-i Rendőrkapitányságon. Végül azzal érvelt, hogy II. r. vádlott rendezett csalási körülmények közt élő, munkaviszonnyal rendelkező, ez ideig a törvénnyel összetűzésbe nem került sportoló, akinek nem állhatott érdekében kábítószer forgalmazása, csupán testépítő szereket adott át I. r. vádlott részére.

III. r. vádlott védője I. r. vádlott első gyanúsítottai vallomásának beszerzésével kapcsolatosan ugyan azokat az aggályokat fogalmazta meg, mint előtte szóló védőtársai. Utalt ezzel kapcsolatosan arra is, hogy I. r. és III. r. vádlottak között nyilvánvaló érdekellentét volt észlelhető, ezért nem csak törvénytelen, de az eljárás komolyságát is megkérdőjelező az a nyomozóhatósági eljárás, hogy a két vádlottnak ugyanazt a védőt rendelték ki az eljárás kezdeti szakaszában. Mindemellett a védő hivatkozott arra is, hogy a tényállás felderítetlen és iratellenes is. A 33 üveg ampullára nézve az ítélet nem tartalmaz adatokat, amelyek alapján a hatóanyag tartalomra következtetni lehetne. Erre nézve az eljárás alatt konkrét bizonyítás sem folyt. Mindezekből az okokból eredő megalapozatlanság a másodfokú

eljárásban nem küszöbölhető ki, így maga is az ítélet hatályon kívül helyezését és az első fokú eljárás megismétlését kérte.

IV. r. vádlott védője a felmentésre irányuló fellebbezést fenntartotta. Emellett hivatkozott arra, hogy védence toxikológiai vizsgálata negatív eredménnyel zárult, a cselekmény elkövetése óta négy év telt el.

A másodfokú nyilvános ülésen megjelent vádlottak csatlakoztak védőikhez, emellett III. r. vádlott vitatta a terhére rótt kábítószer hatóanyag tartalmának számítását is, álláspontja szerint a tényállásból következően is csak „köztes” mennyiségre lehetne felelősségét megállapítani. Kérdésre előadta azt is, hogy az erkölcsi bizonyítványában szereplő külföldi ítéletéből feltételes kedvezményrel szabadult, a 2 évi büntetéséből 14 hónapot ült le, ezt a büntetését a Fővárosi Bíróság honosította, mégpedig úgy, hogy a büntetést kitöltöttnek tekintette.

A fellebbezésekre tekintettel az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348.§ /1/ bekezdése alapján.

Ennek során olyan eljárási szabálysértést, amely az ítélet érdemi felülbírálatának akadályát képezte volna nem talált. A lentebb részletezettek szerint a megyei bíróság eljárása valóban nem felelt meg minden szempontból a törvényességi követelményeknek, ezek azonban nem olyan abszolút vagy relatív eljárási szabálysértést valósítottak meg, amely az ítélet Be.375. illetve 376. §-a alapján történő hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróság új eljárásra utasítását vonná maga után.

Elsőként az ítéletábra a nyomozati eljárás törvényességét vizsgálta kiemelt figyelmet szentelve I. r. terhelt nyomozati vallomásának felvételét illetően. A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy I.r.vádlottat az elfogását követően előállították az O-i Rendőrkapitányságra, ahol a gyanúsított kihallgatása 20 óra 6 perckor kezdődött, amit az éjszaka folyamán kis időre megszakítottak, majd 2 óra 31 perckor folytattak. Ilyen értelemben két külön kihallgatási alkalomról sem lehet beszélni, az éjszakába nyúló kihallgatás közbe nyilvánvaló, hogy némi szünetet kellett közbeiktatni, de lényegében az egész kihallgatás egységesnek tekinthető. A kihallgatási jegyzőkönyvben szerepel a többi törvényben előírt garanciális szabályra történt kioktatáson túl az is, hogy kötelező védelem miatt a gyanúsított részére a nyomozó hatóság **dr.T.M.t** rendeli ki védőként, aki a meghallgatáson nem kívánt rész venni. Ezt a figyelmeztetést a gyanúsított nyilvánvalóan megkapta, megértette, hiszen azt követően erről nyilatkozott is tett saját írásával igazoltan. A gyanúsított kihallgatási jegyzőkönyv közokirat, amely az ellenkező bizonyításig igazolja az abban foglaltak valóságát. Kétségtelen, hogy az iratok közt nem lehet olyan hivatalos feljegyzés, vagy egyéb irat a nyomozóhatóság részéről, amely a védő értesítésének megtörténtét más módon is alátámasztaná, ez a körülmény azonban önmagában a jegyzőkönyv, mint közokirat hitelességének kétségbe vonására nem alkalmas. Természetesen kevesebb támadási felületet biztosítana egy ilyen tartalmú irat a nyomozóhatóság eljárásával kapcsolatosan, ugyanakkor meg kell jegyezni, hogy önmagában ez a védelem által hiányolt feljegyzés is lehet hamis, amennyiben a kihallgatási jegyzőkönyv

maga sem felel meg a valóságnak és fordítva. Ekként pusztán abból az okból a I. r. terhelt kérdéses kihallgatásának jegyzőkönyvbe foglalt részét, amely a védő kirendeléséről és kiértékeléséről szól, nyelvtani elemzésekre, a védő közlekedési lehetőségére, de főként nem olyan adatok felvetésére, amelynek tisztázása a védő halála miatt már nem lehetséges az adott eljárásban alappal megkérdőjelezni nem lehet. Természetesen a védelem nincs elzárva attól a lehetőségtől, hogy más eljárásban az itt megfogalmazott gyanúját igazolja. Ez esetben nyilvánvalóan jelen ügyben esetleges perújítás végső megoldást adhat az ügy eldöntése szempontjából, addig azonban a másodfokon eljáró bíróság nincs abban a helyzetben, hogy a nyomozóhatóság okiratilag igazolt törvényes eljárását akár csak megkérdőjelezze is.

Ehelyütt kell megjegyezni azt is, hogy a többi garanciális eljárási szabály kioktatásának elmaradására még a védelem sem hivatkozott. I. r. vádlott tehát ezek ismeretében mindenképpen az „ügy ura” volt, választathatta volna azt a törvény által számára garantált jogot is, hogy védő részvétele nélkül az adott kihallgatás alkalmával nem tesz vallomást. Ezzel a jogával a kihallgatása során készült jegyzőkönyv tanúsága szerint nem kívánt élni.

Az ítélet hatályon kívül helyezésére tehát emiatt a másodfokú bíróság nem látott okot.

Másodsorban az ítélet tábla a megyei bíróság eljárását vizsgálta, ennek során megállapította, hogy a bizonyítékok beszerzése túlnyomórészt törvényes volt. A vádlottakat és a tanúk nagy részét az eljárási szabályokban rögzített követelményeknek megfelelően hallgatta ki. Nem úgy, mint **Cs.J.** és **H.P.** tanúk esetében. Ezen tanúk kihallgatása során a jegyzőkönyvből kimaradt a figyelmeztetésre adott válaszuk rögzítése, így a Be. 85.§ /3/ bekezdésében írt kötelező törvényi előírás esetükben sérült, ezért vallomásuk bizonyítékként nem vehető figyelembe, mint ahogy **id.L.J.**, valamint **I.r.vádlott** tanúvallomását is ki kell rekeszteni a bizonyítékok köréből a Be.82.§.(1) bekezdés b./pontjában foglaltak megsértése miatt. Ugyanakkor a két rendőrtanú, mint ahogy rendőrtársaik tanúvallomása sem, semmilyen formában nem vitték előre a bizonyítást. A rendőrtanúk az adott eljárással kapcsolatosan konkrét információval nem tudtak szolgálni, tehát sem megerősíteni, sem cáfolni nem tudták a jegyzőkönyvben foglaltakat. A megyei bíróság mérlegelése ez esetben csupán arra terjedhetett ki, hogy az adott tanúk követtek-e el bűncselekményt, vagy a társuk részéről esetlegesen elkövetett jogsértésről van-e tudomásuk, ezzel pedig már túllépte volna az adott eljárás szabta kereteket, a tanúvallomásokkal kapcsolatos mérlegelés eredményeként levont következtetése az adott formában az ügy eldöntése szempontjából tehát nem bír relevanciával.

Az egyéb bizonyítékok mellett a mérlegelést illetően annak sincs jelentősége, hogy **id.L.J.**, illetve **I.r.vádlott** tanúvallomását a védelem által hivatkozott egyébként megalapozott okból kirekeszti a bíróság a bizonyítékok köréből. **I.r.vádlott** akár teljes vallomását is kirekesztve a többi bizonyíték alapján is megállapítható, hogy ők keresték fel lakásán II. r. vádlottat, ahol egy csomagot vett át testvére, amelynek rendőri ellenőrzése során kiderült, hogy az kábítószer tartalmaz. Az első fokú bíróság az állatorvos meghallgatásával és szakértő bevonásával is igazolta, hogy ez miért nem szükségeltethetett az állatállomány kezeléséhez, így a fenti bizonyítékok kizárása sem eredményezheti az ítélet megalapozatlanságát. Ehelyütt kell megjegyezni azt is, hogy a vádlottak által később visszavont kezdeti vallomásaik komoly zárt logikai láncot képeznek, egymással a kábítószer mennyiségét,

fajtáját illetően is összhangban állnak. Az erre alapított tényállás tehát a kirekesztett bizonyítékok nélkül is megalapozott, megfelelően és logikusan értékelt bizonyítékokon alapszik, úgy az egyes vádlottak tényleges tevőlegességét, mint a kábítószer hatóanyagtartalmát tekintve. Ez utóbbira vonatkozóan is megfelelő indokát adta az első fokú bíróság, hogy milyen következtetés útján jutott az adott eredményre.

A megállapított tényállás lényegében megalapozott, azt a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján csak az alábbiakkal kell kiegészíteni:

III.r. vádlott vonatkozásában a tényállást személyi részében a rendelkezésre álló iratok tartalma alapján a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja szerint annyiban kell kiegészíteni, hogy a Fővárosi Bíróság a 2008. március 14. napján kelt 3.Bk.701/2004/11. szám alatti végzésével III.r. vádlott vonatkozásában elismerte Linzi Tartományi Bíróság 22.Hv.17/04 x számú ítélet érvényét. A külföldi bíróság által elbírált bűncselekményt a Btk. 316.§ (1), (2) bekezdés a/ és b/ pontja, valamint a (6) bekezdés b/ pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás büntetnének jelölte meg. Ezért III.r. vádlott vonatkozásában a kiszabott büntetést 2 év börtönbüntetésként ismerte el. A Fővárosi Bíróság ítélete szerint III.r.vádlott 2003. szeptember 5-től 2004. március 2. napjáig volt előzetes letartóztatásban, 2004. március 2-től 2004. október 18. napjáig a büntetését letöltötte. A Fővárosi Bíróság végzése III.r. vádlott vonatkozásában 2008. április 3. napján emelkedett jogerőre.

I.r.vádlott első fokú bíróság által tényállás alapjául elfogadott gyanúsítottai vallomása alapján a tényállást továbbá azzal kell kiegészíteni, hogy I.r. vádlott 140.000 Ft-ot kapott III.r. vádlottól a kábítószerért, IV.r. vádlott pedig 72.000 Ft-ot fizetett a 8 db ampulláért. A T. keresztnévű ismeretlenül maradt személy 18.000 Ft-ért vásárolta meg a 2 db ampullát. Ezzel együtt a II/2. tényállási pontból az ítéletábra mellőzi a „meg nem állapítható összegért” szövegrészt.

Ezzel a kiegészítéssel, illetve pontosítással a megyei bíróság ítélete teljes mértékig megalapozottá vált, így a Be. 351.§ (1) bekezdése alapján alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést a megyei bíróság valamennyi vádlott bűnösségére. Helyes a bűncselekmények megnevezése, minősítése és jogi indoklása is. Az ítéletábra továbbra is tartja magát az azóta más bíróságok eseti döntéseivel is igazoltnak tűnő gyakorlatához, hogy egy bizonyítottan forgalmazói magatartás mellett, azzal együtt egységként kezeli és ennek részeként e körben értékeli azt az elkövetői magatartást is, ami ehhez szorosan illeszthető, azzal összefüggő, csupán a forgalomba hozatalra a kábítószer megszerzését követő tettenérés miatt nem került sor. Ezért I.r. vádlott esetében sem látta indokoltnak a minősítés megváltoztatását a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően.

A megyei bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket maradéktalanul feltárta és ezek helyes értékelésével szabott ki büntetést valamennyi vádlottal szemben, ami a fő- és mellékbüntetés, valamint a végrehajtási fokozat meghatározását illetően is megfelel

a büntető anyagi jog szabályainak. III.r. vádlott esetében az ítélet tábla nem látott okot a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően a Btk. 45.§ (2) bekezdésének felhívására, mert a büntetés a Btk. 42.§ (2) bekezdés b/3. pontjához rendelt 3 évi büntetést nem éri el. A szabadságvesztés-büntetés I.r. vádlott esetében a törvényi minimummal egyező, II.r. vádlott esetében azt alig haladja meg, III.r. vádlott esetében az enyhítő szakasz majdnem teljes kimerítésével került sor a szabadságvesztés tartamának meghatározására, ugyanígy rendkívül méltányos és enyhe IV.r. vádlott 10 hónap tartamú büntetése is a 2 hónaptól 5 évig terjedő büntetési tételhatárok közt. A főbüntetésekkel arányosan került kiszabásra I-II-III.r. vádlottak esetében a mellékbüntetés is. Ezért az ítélet tábla a büntetések további enyhítésére sem okot, sem törvényes lehetőséget nem látott.

A fellebbviteli főügyészség további indítványa, amely I.r. vádlott vonatkozásában a vagyonelkobzás elrendelésére irányult, megalapozott. A Btk. 77/B.§ (1) bekezdés a/ pontja esetén vagyonelkobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során, vagy azzal összefüggésben szerzett. A fellebbviteli főügyészségi indítványnak megfelelően pontosított ítéleti tényállás szerint I.r. vádlott a kábítószer értékesítéséből 230.000 Ft vagyonra tett szert, ezért erre nézve az ítélet tábla a Be. 372.§. /1/ bekezdése alapján az első fokú ítéletet megváltoztatva a fenti törvényi rendelkezés szerint vagyonelkobzást rendelt el.

Észlelte az ítélet tábla, hogy a III.r. vádlott vonatkozásában a személyi részben rögzített Fővárosi Bíróság 3.Bk.701/2004/11. szám alatti végzésének rendelkezései eltérést mutatnak a vádlott erkölcsi bizonyítványában rögzített adatokhoz képest, mely utóbbi szerint a 2 évi börtönbüntetésként elismert szabadságvesztés-büntetését 2007. október 18. napján töltötte volna ki, abból 2004. október 19. napján kedvezményrel szabadult. A priusz a feltételes szabadság lejártaként 2007. október 18. napját jelöli meg. Ezen időpontnak azért van jelentősége, mert a jelen ügyben elbírált cselekmények elkövetési ideje a feltételes szabadság idejére esne. A Fővárosi Bíróság végzéséből és az ahhoz fűződő iratokból azonban az erkölcsi bizonyítványban írt fenti adatokra következtetni nem lehet, ilyen megállapításokat a végzés nem tartalmaz. Ezt az ellentmondást a másodfokú eljárás keretében feloldani nem lehetett, szükség esetén nyilvánvalóan ez a későbbiekben további eljárást indokolhat. Az ítélet tábla emiatt a Fővárosi Bíróság végzéséből kiindulva jelen ügyben a feltételes szabadsággal kapcsolatosan nem tudott állást foglalni.

Tekintve, hogy az ítélet további rendelkezései törvényesek, az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét egyebekben I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapszik.

Győr, 2010. november hó 2. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Csák Csilla sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ezzel az ítélettel a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2009. március 18. napján kelt 6.B.381/2007/33. szám alatti ítélete I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Győr, 2010. november hó 2. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül

kiadó